

Predica de la Berlin

Duminică, 20 august 2017

Fr. Frank

Vă spun un bun venit călduros în Numele scump al Domnului! Suntem mulțumitori că Dumnezeu a dăruit har, să fim în acest loc ca să ascultăm Cuvântul Său scump și prețios, să-l credem, să ne fie descoperit, și să nu fim doar niște ascultători, ci împlinitori ai Cuvântului. Să fim într-o legătură cu Dumnezeu prin Cuvânt și Duh, ca o gloată răscumpărată prin Sânge pentru care Răscumpărătorul nostru Și-a dat viața Lui.

Dragi frați și surori, deja suntem mulțumitori pentru cuvintele pe care le-am auzit din Lc. 24. Atunci Domnul nostru a confirmat că tot ceea ce a fost hotărât pentru acea perioadă de timp s-a împlinit. Domnul le-a deschis mintea pentru înțelegerea scripturilor, iar ei au putut vedea împlinirea prin har. El este încă Același și a făcut același lucru și în timpul nostru. Noi facem parte din acea categorie care nu explicăm și nu răstălmăcim Cuvântul lui Dumnezeu, ci prin credință îl acceptăm și-l primim în însemnătatea lui. Diferența este foarte, foarte mare. Să auzi Cuvântul în directa lui însemnătate, să-l crezi, să-ți fie descoperit și să ai parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Dar nu să răstălmăcim și să nu dăm mai departe păreri proprii; nu!

Avem marele privilegiu să serbăm Cina Domnului împreună cu voi. Am avut o dorință adâncă în inima mea pentru toți aceia care trăiesc împreună și intră în legătură cu vestirea directă din Krefeld, dar când noi ținem Cina ei nu pot participa practic la aceasta. M-am gândit că în această duminică noi vom avea și Cina Domnului pentru ca toți care trăiesc în împreună să aibă și ei posibilitatea să sărbătorească Cina Domnului. Aceasta ne aduce aminte direct de ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei.

Dragi prieteni care auziți pentru prima dată mesajul divin. Domnul n-a venit ca să înființeze o religie. El a venit să ne dăruiască răscumpărarea, să ne salveze, să ne dea iertarea păcatelor, să ne

dăruiască viața veșnică și, conform Gal. 4, să ne dea înfierea. Lucrarea de răscumpărare este o realitate divină. Noi putem accepta prin credință ceea ce s-a întâmplat pentru noi și s-o trăim în mod personal.

Pe mine mă mișcă foarte, foarte multe cuvinte. Voi știți că eu sunt în Împărăția lui Dumnezeu din anul 1949. Eu am trăit multe lucruri, la fel și lucrarea supranaturală a Duhului. Am trăit cum sute de persoane au fost botezate cu Duhul Sfânt. Am trăit pe deplin trezirea de după cel de-al Doilea Război Mondial, din perioada anilor 1948-1950. A fost puternic.

Dar apoi a sosit o zi deosebită a anului 1955, atunci când fratele Branham a venit din Statele Unite în Germania, la Karlsruhe unde s-au adunat între opt și zece mii de oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo eu am fost martor ocular la ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Acolo am auzit pentru prima dată ce a fost hotărât de Dumnezeu pentru acest timp. Că înaintea revenirii lui Isus Hristos trebuie să aibă loc o chemare afară, o separare, o pregătire a poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu nu va răpi o harababură, nu! El va răpi o gloată botezată cu Duhul Sfânt, va răpi o Biserică desăvârșită care este ancorată în Cuvântul Său, o Biserică care nu crede răstălmăciri, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu. Atunci am auzit mărturia fratelui Branham cum i-a fost dată însărcinarea: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Nu activități religioase, nu niște evangheliști de Hollywood, nu programe fastuoase! Ci să recunoști ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și ceea ce face El acum și să ai parte de aceasta.

Pe mine încă mă mișcă cuvintele din Deut. 4:10b: *„Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine...”*. *„Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele”*. Exact așa este scris și în Ps. 50:5: *„Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”*.

Aceasta este vremea în care adevărații copii ai lui Dumnezeu se întorc la Dumnezeu, la Cuvânt, se întorc la început. Și cum am spus

de repetate ori, prima și ultima predică trebuie să fie la fel, primul și ultimul botez trebuie să fie în conformitate, primul și ultimul botez cu Duhul Sfânt trebuie să fie la fel. Totul trebuie să fie adus înapoi în Cuvânt și pus pe temelia biblică. Cu toții știm că acum trăim la 500 de ani după Reformă, și între timp Dumnezeu a dăruit treziri, una după alta. Deja înaintea Reformei au fost treziri, apoi a venit o străpungere, iar apoi au urmat treziri după treziri: fie sub John Wesley pentru trezirea metodistă, fie sub John Smith pentru trezirea baptistă sau sub William Booth pentru „Armata Salvării”, până la trezirea penticostală de la începutul secolului.

De fiecare dată Dumnezeu a lucrat și a continuat cu aceia care au fost pregătiți să meargă mai departe. După fiecare trezire, unii au stat pe loc, iar ceilalți au mers mai departe cu lucrarea Duhului. Exact așa s-a petrecut cu cei din mișcarea penticostală din perioada anilor 1906-1909, care au trăit o străpungere deosebită. Apoi vedem continuarea prin slujba fratelui Branham cu darul de vindecare. Așa cum a venit îngerul Gavril la Maria și a anunțat nașterea Fiului lui Dumnezeu, așa cum a venit îngerul Gavril la Zaharia în Templu, a stat de partea dreaptă a altarului și a anunțat nașterea lui Ioan Botezătorul, tot așa a venit Îngerul Domnului la fratele Branham. Fratele Branham a putut da mărturie cum Îngerul Domnului S-a coborât într-o lumină supranaturală care a umplut camera în care se afla și a stat în fața fratelui Branham. Primele cuvinte pe care Îngerul i le-a spus au fost: „Nu te teme! Eu am fost trimis din prezența lui Dumnezeu ca să-ți dau însărcinarea”. Aceasta a avut loc pe 7 mai 1946 și astfel a avut loc începutul trezirii de vindecare.

Astăzi avem peste cinci sute de milioane de penticostali carismatici care toți s-au născut din această trezire penticostală și ceea ce a urmat acesteia. Dar acum urmează un mare: DAR cine s-a orientat după Biblie? Cine a voit să citească și să cerceteze Scriptura, să citească despre tema dumnezeirii și a botezului? Toți practică carismatică și și-au clădit propriile lor împărății. Dar Dumnezeu Își zidește Biserica Lui. Noi toți am înțeles, și sper că acum nu sunt o pricină de poticnire, dar toate cele 349 de denominații protestante, prin Consiliul Mondial al Bisericilor, se întorc înapoi în poala bisericii

catolice mamă pentru că au ca fundament crezul trinitar. Dar Cuvântul „trinitate” nu este scris nici o singură dată în Biblie. În Biblie nu este scris că „Dumnezeu este alcătuit din trei persoane veșnice”. În Biblie nu este scris că „Tatăl a zămislit și născut pe Fiul în veșnicie”. Noi trebuie să ne întoarcem înapoi la Biblie. Să nu ne întoarcem înapoi la Roma! Ci înapoi la Ierusalim, unde a fost pusă temelia apostolilor și prorocilor, prin însărcinarea lui Dumnezeu! Înapoi la obârșia învățaturii biblice! De aceea trebuie vestit totul pentru ca să aducem corectarea în poporul lui Dumnezeu, prin har, pentru ca Biserica să-I fie înfățișată Domnului, fără pată, fără zbârcitură, fără cusur. Așa cum este scris în Ef. 5:27-28, noi să fim curățați în baia de apă a Cuvântului: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură*”. Spălați în baia de apă a Cuvântului, ca să fim fără păcat, spălați în Cuvântul lui Dumnezeu, sfințiți în Adevăr, așa cum este scris în Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

De aceea Dumnezeu nu ne permite să alergăm mai departe pe calea largă, ci ne cheamă înapoi conform 2 Cor. 6: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, AȘA VORBEȘTE DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat*”. Este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL și este necesar. O spunem liniștiți de repetate ori: Dumnezeu nu va răpi în cer o harababură. Acolo nu se va discuta mai departe, nu deloc. Dumnezeu va lua la El o gloată răscumpărată prin Sânge, botezată cu Duhul Sfânt și pecetluită. Așa cum toate cuvintele din Scriptură s-au împlinit în Domnul și Răscumpărătorul nostru tot așa acum cuvintele Scripturii se împlinesc în viețile noastre.

Acum spun acest lucru ca mărturie. În anul 1948, în biserica baptistă din Zeller, am fost botezat în cele trei titluri. Dar când am auzit printr-o predică a fratelui Branham că în Sfânta Scriptură toți care au devenit credincioși au fost botezați numai *în Numele Domnului Isus Hristos*, atunci mai mulți frați am mers la râu și ne-am botezat în acest Nume. Fiindcă în original este scris: „*Botezați-i în Numele*” (Mat. 28:19). Și care este Numele? „Tată” este un titlu, „Fiu” este o denumire. Dar care este Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt? Numele Lui este mai presus de

orice Nume și în Numele lui Isus Hristos se va pleca orice genunchi și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul (Fil. 2:9-11). Așadar fiecare botez care a avut loc în Fapte a fost făcut în *Numele Domnului Isus Hristos* (Fapte 2:38; 8:16; 10:48; 19:5-6). Voi o puteți cerceta și citi. Apoi dacă în Ef. 4:5 este scris: „*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez*”, atunci acest Domn este Domnul Isus Hristos. Botezul are loc în Numele Domnului Isus Hristos.

Dar toate denomițiile folosesc formula trinitară care n-a fost folosită absolut nici o singură dată în Biblie. Această formulă trinitară a fost folosită de prima dată în anul 337 atunci când Constantin era pe patul de moarte. Atunci a venit la el un episcop, l-a stropit de trei ori pe frunte cu câteva picături de apă și a folosit această formulă.

Așadar scurt și la subiect o spunem foarte clar. Când eu am auzit cum trebuie să fie practicat botezul biblic, ne-am vorbit între frați și am decis să mergem imediat la fluviul Rin unde ne-am botezat unii pe alții în *Numele Domnului Isus Hristos*. Atunci eram 16 frați, și noi am avut începutul nostru. Noi ne-am botezat unii pe alții în Numele Domnului Isus Hristos.

Cu adevărat o spun prin însărcinarea lui Dumnezeu: acum este cea mai importantă perioadă de timp în Biserica Dumnezeului Celui viu. Noi trebuie să recunoaștem ceasul, timpul și mesajul. Așadar înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la învățătura apostolilor. La sfârșit totul trebuie să fie în conformitate cu ceea ce a fost la început. Desigur, răscumpărarea rămâne tema principală. Pavel a tratat această temă în mod deosebit în scrisoarea către romani. Permiteți-mi să citesc din Rom. 5 ca să vedem pe ce a pus Pavel accentul. Și acest lucru îl spunem în Numele Domnului: noi nu doar auzim Cuvântul lui Dumnezeu, ci prin credință îl acceptăm și-l trăim.

Citim din Rom. 5:9: „*Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu*”.

Prin Sângele Lui suntem neprihăniți – acesta a fost mesajul principal al reformatorului. Nu prin fapte pe care noi personal le-am

putea face. Ci prin Sângele Lui, prin împăcare și răscumpărare. Prin Sânge noi am căpătat neprihănirea prin credință.

În mod deosebit citim Rom. 5:18-19: *„Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viață”*.

Prin neascultarea lui Adam care a avut loc în Grădina Eden, întreaga omenire a căzut și a fost născută în această stare păcătoasă, decăzută. Dar apoi noi am fost făcuți neprihăniți prin ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei.

Vers. 19: *„Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți”*.

Pe de o parte, neascultarea care a fost activată prin necredință, iar pe de altă parte: ascultarea. La început primul Adam, apoi Cel de-al doilea Adam. Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne, să fie născut pentru că păcatul din Grădina Eden a fost săvârșit într-un trup de carne. Din trupul Său duhovnicesc, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne. *„Mi-ai pregătit un trup”* (Evrei 10:5); *„Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut (zămislit)”* (Ps. 2:7). În întregul Vechi Testament a fost dată făgăduința că va veni Răscumpărătorul, Mântuitorul, Mesia și apoi anunțul că timpul s-a împlinit. Domnul și Răscumpărătorul nostru S-a descoperit într-un trup de carne, a suferit în trupul Său de carne și a purtat pe cruce vina, păcatele și bolile noastre, așa cum a fost prezis dinainte în Is. 53 și mai ales în Ps. 22. Tot ceea ce a fost anunțat și făgăduit mai dinainte în Vechiul Testament s-a întâmplat atunci. Chiar și până la răpire. Putem citi Ps. 16:10: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”*. Aceasta a fost spusă dinainte. Domnul nostru a înviat a treia zi, a biruit moartea, iadul și pe Satan și a putut striga: *„Pentru că Eu trăiesc și voi de asemenea veți trăi”*. Tot ceea ce era scris în legătură cu El s-a împlinit.

Dacă acum mergem la Is. 35, acolo este scris că atunci când Domnul avea să vină orbii vor vedea, șchiopii vor umbla. Putem

merge de la un capitol la altul și putem vedea că totul s-a împlinit. Și așa cum a citit fratele Miskys în Cuvântul de introducere, Domnul i-a adunat pe ucenicii Săi și le-a arătat că toate versetele Scripturii Vechiului Testament și-au găsit împlinirea lor. Deut. 4:10; Ps. 50:5: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele*”. Și cuvintele pentru acest timp. Ce a spus Domnul nostru în Mat. 24:14 și a anunțat în mod deosebit? „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul*”.

A existat vreodată o perioadă de timp, a existat vreodată o epocă în care toți din toată lumea să se poată conecta și să poată urmări vestirea în direct? În ultima duminică când am predicat în Londra au fost peste 242 de conexiuni prin care toți au putut asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent unde vestesc Cuvântul, oameni din Australia, din Statele Unite, din Moscova și de pretutindeni pot urmări, viziona și avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. O voi mai repeta de câteva ori: acum este cea mai importantă perioadă de timp din întreaga istorie a omenirii; acum este cel mai important timp pentru Biserica nou testamentară. Este scris că Domnul nostru a dat făgăduința în Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Aceasta este făgăduința. Cine crede această făgăduință? Cine o acceptă? Cine o primește? Apoi în Mat. 25:6 putem citi despre ultimul mesaj: „*Iată Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!*”.

Fiți sinceri. Dacă undeva este anunțată o nuntă pământească, atunci toate femeile fac ceea ce doresc ele. Dar doar mireasa se pregătește fiindcă mireasa are făgăduința mirelui. Ce este astăzi? Toate bisericile aleargă pe căile lor proprii și fac ce vor ele. Doar cei ce fac parte din Biserica Mireasă a Domnului își vor trăi separarea și pregătirea lor. Toți ceilalți cântă frumos imnuri, se închină, se roagă și merg mai departe pe căile lor proprii. Dar a sosit timpul. Și fiindcă în Apoc. 19:7 este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”, atunci trebuie să existe o relație între Mire și Mireasă. În Vechiul Testament în Osea 2:19 este scris: „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna*”. Da, „*te voi*

logodi cu Mine prin credincioșie” (Osea 2:20). Dar apoi vine nunta. Ferice de cei ce sunt invitați la nunta Mielului. Astăzi vă dăm această invitație: să veniți la Nunta Mielului. Astăzi noi dorim ca toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă, care sunt hotărâți să asculte Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu să ia decizia ca să se lase corecțați, dar nu de un om; ci să se lase corecțați de Însuși Dumnezeu prin scumpul și prețiosul Său Cuvânt. Pe cât de sigur Răscumpărătorul nostru a fost Cuvântul descoperit în trup – la început era Cuvântul și Cuvântul s-a făcut trup, o realitate divină aici pe pământ – pe atât de sigur fiecare Cuvânt care ne este adresat nouă, care este hotărât pentru noi trebuie să devină o realitate în noi, să fie descoperit în noi și prin noi.

Apostolul Pavel a vorbit despre răscumpărare, despre lucrarea de răscumpărare isprăvită. În Galateni avem o avertizare puternică. Citim din Gal. 1:8: *„Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema (blestemat)!”*. Aici este un Cuvânt serios, un Cuvânt foarte serios.

Toți vestesc propria lor Evanghelie. Nimeni nu se întoarce la început și nimeni nu este interesat de ceea ce au vorbit apostolii în Numele Domnului. Toți se întorc doar până la ceea ce a fost decis în Niceea, în Calcedon și în toate sinoadele. Dar ce mă interesează pe mine ce a fost decis în aceste sinoade? Niște așa ziși părinți ai bisericilor, păgâni care habar n-aveau de Dumnezeu, care n-au cunoscut Vechiul Testament, iar Noul Testament l-au încurcat și răstălmăcit. Eu nu mă pot întoarce la ceea ce au spus Atanasiu sau Ieronim. Eu trebuie să mă întorc la ceea ce au zis Petru, Pavel, Iacov, Ioan, la ceea ce au spus bărbații lui Dumnezeu din însărcinarea lui Dumnezeu și la ce au vestit ei la început.

Trebuie să fie o chestiune serioasă pentru noi, ca să putem recunoaște că Domnul nu va răpi în cer o harababură. Ci așa cum este scris: *„Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale*

sfinților.)”. Neprihănirea pe care ne-o dă Dumnezeu este cu adevărat albă ca zăpada.

Permiteți-mi s-o spun astăzi aici și eu sper că voi toți o înțelegeți bine. Dumnezeu nu doar mi-a dat posibilitatea să vestesc Evanghelia pe întregul pământ. Mulți dintre voi cu siguranță vă puteți aduce aminte de cine a fost Helmut Schmidt, cine a fost Johannes Rau, cine a fost Richard von Weizsäcker. Eu îmi aduc aminte de toate conversațiile personale pe care le-am avut cu aceștia. Eu n-am predicat doar undeva la marginea pământului, ci am vorbit și cu bărbați mari, fie cancelari, fie președinți de stat, mai ales aici în Berlin. Nu voi uita niciodată când am fost invitat ca să dau mărturie despre chemarea mea domnului Richard von Weizsäcker în palatul său. Închipuți-vă, președintele germaniei de atunci îl invită pe un frate Ewald Frank. El auzise că eu am primit o chemare divină. Încă mai am fotografiile de atunci. În acea conversație el mi-a spus: „Acum doresc să aud ceea ce ați trăit dumneavoastră”. Atunci i-am dat mărturia chemării mele din 2 aprilie 1962. La sfârșitul conversației el a sărit de pe scaun și a spus: „Stimate domnule Frank, cred că trăirea dumneavoastră este adevărată și vă doresc binecuvântarea lui Dumnezeu”. Am dat mărturie înaintea celor mari și mici. Acum mă gândesc la acea conferință de presă la care a fost prezent și Egon Krenz. Și în acea conferință de presă cineva i-a pus întrebarea: „De fapt, de ce sunteți ateist?”. Iar el a răspuns: „Pentru că eu nu pot crede în Dumnezeu”. Eu stăteam la masa de presă. El nu stătea în față, ci în rândul al doilea. Eu m-am ridicat și am luat cuvântul și în această conferință de presă i-am spus: „Domnule Krenz, eu am auzit vocea Aceluia pe care dumneavoastră Îl negați. El m-a însărcinat să vestesc Cuvântul Său”. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har ca să dăm mărturie despre ceea ce a făcut El în acest timp.

Dar mă întorc la Apoc. 19. Scumpei frați și surori, eu nu știu ce înseamnă pentru voi. Dar dacă citim în Scriptură, vedem că bărbații lui Dumnezeu au avut trăirile lor supranaturale cu Dumnezeu; astfel de trăiri vin ca o surpriză. Nimeni nu știe când, cum și unde vin ele. Dar atunci când am avut trăirea răpirii a fost puternic. Aceasta nu și-o poate închipui niciun om. Voi cu siguranță ați auzit această mărturie. În decembrie 1980 am călătorit în țările vest africane, prin Nigeria și

Ghana, unde am primit malaria tropica. Apoi pe 25 decembrie 1980 m-am întors înapoi în Germania unde am fost dus la spital. Nu mai puteam mânca, ci puteam bea doar puțină apă. Medicii m-au abandonat, împingându-mă la morgă. Atunci l-am auzit pe profesorul Becker spunând cuvintele: „Este prea târziu. Nu mai putem face nimic. Nu mai putem face nicio transfuzie de sânge. Este prea târziu”. Vă puteți da seama, eu am fost abandonat și eram în camera morții, cu o perdea în stânga și una în dreapta mea. Știți ce s-a întâmplat? În acea clipă am avut doar o singură frământare: iubite Domn, cum stau eu acum înaintea Ta? Și în următoarea clipă am fost luat din acest trup și am fost ridicat sub cerul liber. Când m-am uitat în dreapta am văzut o gloată îmbrăcată în haine albe, care nu se putea număra; toți erau tineri între 17 și 18 ani, nimeni nu era peste 20 de ani. Toți erau în floarea tinereții. Noi eram ridicați în sus și valuri de fericire și bucurie curgeau prin trupurile noastre cerești și puteai simți această dragoste. Noi eram ridicați tot mai sus, tot mai sus. Toți erau îmbrăcați în alb, iar hainele nu erau doar albe, ci ele emanau o strălucire. De aceea în Ap. 19 este scris că Miresei i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat. Noi suntem răscumpărați pe deplin prin Sângele Mielului, curățați și sfințiți pe deplin în Cuvântul lui Dumnezeu. Iar la revenirea lui Isus Hristos din acest trup nemuritor noi vom fi schimbați în nemurire și nu va mai fi nicio urmă de păcat, de boală sau de moarte; nu! Totul va fi istorie pentru totdeauna. Și cum a putut spune Iov în Iov 33:25, noi vom fi aduși înapoi în floarea tinereții noastre. Mai întâi el a putut spune: „*eu știu că Răscumpărătorul meu este viu*”. (v. 25).

Scumpi frați și surori, stimați prieteni, aceasta trebuie să fie ziua în care noi personal trebuie să avem trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu. Trebuie să înțelegem că Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său și că acest serviciu divin trebuie să ne ajute ca noi să trăim chemarea noastră afară și pregătirea și să fim aduși în legătură cu ceea ce face Dumnezeu în prezent. Aș putea aminti multe trăiri care îmi sunt prețioase pentru că acestea m-au întărit în credință.

Dar și acest lucru doresc să-l amintesc. Când am fost readus înapoi în trupul pământesc mi-au curs lacrimile, pentru că eu crezusem că răpirea avusese loc și că voi fi la Domnul pentru totdeauna. Când

m-am întors în acest trup am plâns amarnic. Dar timpul meu încă nu trecuse. Aceasta a fost în ianuarie 1981. Acum ne uităm la foarte mulți ani în urmă în care Cuvântul lui Dumnezeu a putut fi purtat până la marginile pământului. Între timp am îmbătrânit, dar în exact 162 de țări am pășit cu picioarele mele și am fost în peste 600 de orașe în care am predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Și la acest lucru m-am gândit. În toți acești ani am vorbit prin intermediul a 56 de canale de televiziune. Întreaga lume a auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Regulat, între 10-12 milioane de oameni de pe întregul pământ aud Cuvântul lui Dumnezeu. Avem 56 de stații de transmisie și oamenii pot urmări aceste emisiuni în care este vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Noi am împlinit însărcinarea lui Dumnezeu. Am propovăduit întreaga Evanghelie, întreaga mântuire, întregul plan al lui Dumnezeu și le-am spus oamenilor că revenirea Domnului este aproape. Pentru că așa a spus-o Domnul nostru, fie în Mat. 24, fie în Mar. 13, fie în Lc. 21, El Însuși a vorbit despre vremea sfârșitului. El a spus: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Acum trăim în ultima perioadă dinaintea revenirii lui Isus Hristos și întreaga prorocie biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Cine citește în Lc. 21 acela poate vedea în fiecare verset ceea ce se întâmplă acum pe întregul pământ: o națiune se ridică împotriva altei națiuni, au loc catastrofe naturale, cutremure. În fiecare zi se întâmplă altceva. Noi cu toții simțim că am ajuns la sfârșitul timpului de har și că ultimul mesaj ajunge la ultimii, prin har.

În Lc. 21:25 este scris: „*Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor*”.

Nu vor mai fi soluții ale problemelor. Noi suntem mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit har că putem crede ceea ce zice Scriptura. Și însărcinarea care i-a fost dată fratelui Branham pe 11 iunie 1933; lumina supranaturală a coborât și a fost vizibilă pentru toți cei prezenți acolo. Fratele Branham tocmai ieșise din biserica baptistă și a ținut prima lui evanghelizare într-un cort. După prima evanghelizare pe care a ținut-o, aproximativ 300 de persoane au dorit să fie botezate, și

întreg poporul a mers la fluviul Ohio. Era pe la timpul amiezii între orele 13-14, când fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană; atunci a coborât o lumină supranaturală care a fost vizibilă pentru toți prezenți la serviciul de botez. Și din acea lumină supranaturală s-a auzit un glas puternic: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Vă dați seama, cât de mulțumitor pot fi eu că Dumnezeu mi-a dăruit șansa să cunosc pe acest bărbat al lui Dumnezeu, timp de zece ani, să particip la adunările lui din Germania și Statele Unite și să fiu un martor! Am vorbit și cu martori care au văzut lumina supranaturală în 11 iunie 1933. Ceea ce face Dumnezeu nu se întâmplă undeva în ascuns, ci se întâmplă ca mărturie, ca să putem crede, accepta și primi felul Său de lucru. Așadar avem de-a face cu Dumnezeu.

Acum putem merge la făgăduința din Maleahi. Dumnezeu a făgăduit ceva de două ori. O dată în Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Și Ioan Botezătorul a putut spune: „*«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Neteziți calea Domnului!»*” (Ioan 1:23). Dar a doua făgăduință sună așa: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*” (Mal. 4:5). Chiar și în prima predică din Fapte 2, acum două mii de ani, Petru a folosit acest verset din Vechiul Testament și l-a accentuat în Fapte 2:20: „*soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită*”. Acum este ziua strălucită, acum este ziua mântuirii (2 Cor. 6:2). În 2 Pet. 3:10 este scris că: „*În ziua Domnului cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*”. Noi vedem ceea ce se va întâmpla în ziua Domnului, urgiile lui Dumnezeu se vor coborî asupra pământului. Dar înainte ca această zi a Domnului să înceapă, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric și luna în sânge, ultimul mesaj va ajunge la poporul lui Dumnezeu și Biserica Mireasă este chemată afară. Pentru că răpirea va avea loc înainte ca soarele să se prefacă în întuneric și luna în sânge.

Trebuie s-o spun de repetate ori. Acum este cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica nou testamentară. Este bine pentru toți aceia care o pot primi și accepta. Doresc să mai citesc un verset important din Galateni. În Gal. 1 Pavel n-a subliniat doar: „*chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*” (vers. 8). Ci în vers. 10 bărbatul lui Dumnezeu spune: „*Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor (aplauzele oamenilor), sau bunăvoința lui Dumnezeu?*”. Aici este o întrebare: „Caut eu oare simpatia, bunăvoința oamenilor?”. Oamenii să bată din palme când eu vestesc ceva? Nu! Încă o dată nu! Citim întregul verset încă o dată: „*Caut eu oare, în clipa aceasta să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?...*”. Eu am nevoie de bunăvoința lui Dumnezeu. Tu ai nevoie de bunăvoința lui Dumnezeu. „*Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*” (vers. 10). Dacă m-aș osteni să primesc aplauze de la oameni n-aș fi un rob al lui Hristos. Despre aceasta este vorba: dacă vestim Cuvântul din însărcinarea Domnului în toată smerenia și simplitatea, atunci Duhul lui Dumnezeu este Acela care descoperă Cuvântul fiecăruia în parte și îl face viu. Noi n-avem doar Cuvântul scris. Toți au slova și toți pot citi Cuvântul scris. Dar Biserica Dumnezeului Celui viu are Cuvântul descoperit prin Duhul Sfânt. Domnul nostru spunea: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*” (Ioan 16:13). Domnul nostru mai spunea: „*Mai am să vă spun multe lucruri*” (Ioan 16:12). Și are multe să ne spună, El ne-a descoperit întregul Său plan de mântuire și ni l-a făcut de cunoscut în acest timp.

Dragilor, astăzi dorim să sărbătorim Cina Domnului. Am impresia că ar putea fi de ultima dată când putem fi adunați în felul acesta în Berlin. Prin harul și puterea lui Dumnezeu trebuie să vizitez ultimele țări ca să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, să vestesc această Evanghelie veșnic valabilă tuturor popoarelor, tuturor limbilor, ceea ce a hotărât și făgăduit Dumnezeu pentru acest timp, ca să devină realitate, să se poată împlini în viețile tuturor, în viața aceluia care pot crede acum. Și cum am spus înainte, în fiecare

trezire, începând cu timpul Reformei, aleșii au mers tot timpul mai departe, ei nu s-au oprit niciodată, n-au stat pe loc, au mers tot mai departe. Orice a venit asupra pământului, adevărații aleși ai lui Dumnezeu sunt aduși în starea cea mai nouă în Împărăția lui Dumnezeu; ei nu aleargă emoționați în urma unui om, plini de evlavie pentru un program. Ci ei sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot Adevărul și lor le este descoperit planul lui Dumnezeu.

Câți dintre voi credeți în revenirea lui Isus Hristos? Amin. Amin. Amin. Câți doresc să aibă parte de răpire? Aleluia! Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Sunt pur și simplu copleșit. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți.

Permiteți-mi să citesc un Cuvânt în legătură cu Cina. Primul Cuvânt din Mat. 26 unde Domnul nostru a spus ceva puternic care este în legătură cu planul de mântuire. Citim versetele deosebite din Mat. 26:27-28: „*Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el»*”. Apoi urmează versetul pe care doresc să-l accentuez în mod deosebit: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*” (vers. 28). Sângele Său n-a fost în pahar, Sângele Său încă curgea în venele Lui. El Și-a vărsat Sângele Său. Paharul este o aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți*”. A fost vărsat pentru tine, pentru mine, a fost vărsat pentru noi, spre iertarea păcatelor noastre. De aceea acest Cuvânt puternic din marea trimitere din Lc. 24:47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”.

Apoi în 1 Cor. 11 avem indicațiile cum să serbăm Cina Domnului. Acum citim din 1 Cor. 11: 23-26: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel*

nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Vestiți moartea Domnului, însemnătatea morții Domnului nostru.

Noi suntem rezultatul a ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Dacă acum serbăm Cina, noi o facem cu inimi mulțumitoare, ca aducere aminte. Aici nu este nimic schimbat, aici totul rămâne cum este. Schimbarea trebuie să aibă loc în noi. Și așa cum este scris în Lev. 17:11: „*Căci viața trupului este în sânge*”. În Sângele Fiului lui Dumnezeu a fost viața divină. Și viața nouă divină este în gloata răscumpărată prin Sânge. Viața care era în Sângele Lui a venit asupra noastră, iar noi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Învierea a fost încununarea lucrării de răscumpărare. Așa se va întâmpla și cu noi. Învierea Lui este garanția pentru învierea noastră, ridicarea Lui la cer este garanția pentru ridicarea noastră la cer. Răscumpărarea este isprăvită. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că putem trăi astăzi, că suntem într-o legătură cu Dumnezeu prin Sânge, prin Duh, prin Cuvânt. Noi Îi suntem mulțumitori că Dumnezeu a cercetat generația noastră în mod deosebit, prin har, și că, înaintea revenirii lui Isus Hristos, noi putem duce ultimul mesaj tuturor popoarelor și limbilor. Domnul nostru a spus în Mat. 24:14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul*”. Nimeni nu știe ziua și ceasul, dar noi știm că în Mat. 25:10 este scris: „*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”.

În încheiere am voie să exprim și acest lucru. Atunci când după chemarea mea mi-am dedicat viața Domnului, sub lacrimi și înaintea lui Dumnezeu am exprimat o rugămintă în rugăciunea mea și I-am spus: „Iubite Domn, eu mă voi duce dintr-un oraș în altul și voi vesti Cuvântul Tău, așa cum Tu mi-ai poruncit s-o fac. Dar am o dorință: toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și-l vor crede, eu să-i revăd din nou la Tine”. Eu nu sunt aici doar ca să fiu văzut și auzit. Eu sunt aici ca Dumnezeu să ne vorbească tuturor. Pentru ca

niciunul să nu poate spune: „Ei, fratele Frank a spus aceasta...și aceea...”. Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele lui Dumnezeu rămân veșnic valabile. Domnul nostru a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce ...*”. El Se va întoarce, El ne va lua în slavă, așa cum este scris în 1 Tes. 4:13-17: „*Domnul va veni, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi schimbați și răpiți...*”.

Și acest lucru îl mai putem aminti. Pe cât de sigur un trup de carne a murit pe cruce și a fost pus în mormânt, pe atât de sigur un trup de înviere a înviat. Moartea a fost înghițită prin biruință. Moarte unde îți este boldul? Iadule, unde îți este biruința? Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru. A fost semănat un trup firesc și va învia un trup de înviere. Totul va deveni o realitate divină. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt. Mulțumiți-I Domnului nostru, că El ne-a cercetat prin har. El l-a trimis pe robul și prorocul Său pentru ca să ne îndrepte atenția spre ce este vorba astăzi. Fiți mulțumitori că putem crede așa cum zice Scriptura. Fiți mulțumitori că acum noi trăim chemarea afară, separarea și pregătirea. Fiți mulțumitori că noi, ascultători, putem propăși prin credință. Noi am citit aceste lucruri din Romani, că neascultarea unuia ne-a atras pe toți în cădere. Dar prin ascultarea Răscumpărătorului nostru până la moartea pe cruce, toată dauna a fost reparată. Vă rog primiți-o prin credință, acceptați-o și mulțumiți-I Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta. Amin.

Putem fi foarte mulțumitori. Voi toți știți ce este scris. Pe de o parte, Domnul a spus cărturarilor și fariseilor de atunci: „*ei au urechi și nu aud, au ochi și nu văd*”. Apoi Domnul nostru a venit și le-a spus ucenicilor: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” (Mat. 13:16). Fericitirile sunt pentru aceia care cred din inimă, care acceptă și, ascultători Domnului, Îl urmează. Așa cum am spus înainte, fie ca această zi să fie o zi deosebită care s-a rentat pentru noi. Pentru noi s-a meritat să venim sub Cuvântul lui Dumnezeu, să

ascultăm, să credem, să primim Cuvântul descoperit și să vedem ce face Dumnezeu în prezent. Chemarea afară, separarea, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Lui minunate. Așa cum este scris în Apoc. 22:17: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»*”. Și noi am auzit pentru că Duhul ne-a descoperit Cuvântul.

Frați și surori, fie ca mulțumirea să cuprindă și să umple inimile noastre pentru că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. De șapte ori în Apoc. 2 și 3 este scris: „*Cine are urechi să audă ce zice Bisericii, Duhul*”.

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru făgăduința dată ultimei Biserici: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*” (Ap. 3:21). Iubite Domn, pe cât de sigur este scris: „*Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin Cuvântul mărturisirii lor* („și prin Cuvântul care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.)” (Ap. 12:11), fie ca în gloata răscumpărată prin Sânge să fie valabil doar Cuvântul pe care noi ni-l luăm ca mărturie, să credem cum zice Scriptura și să putem trăi totul prin har.

Iubite Domn, Tu vezi și starea mea trupească. Doamne, eu Ți-am stat la dispoziție zi și noapte. Dar eu Te rog dăruiește har ca ultimii să fie chemați, ca numărul să fie deplin și Tu să Te poți întoarce. Eu Îți mulțumesc că și pentru aceasta ai deschis ochii și urechile noastre, că noi putem crede făgăduința pentru timpul nostru, că ai trimis un proroc pentru ca totul să fie reșezat înaintea Ta.

Iubite Domn, așa răsună făgăduința și așa o vedem împlinită în timpul nostru. Ridică-Ți Fața asupra noastră și dă-ne pacea și binecuvântarea Ta. Împreună Îți mulțumim pentru această zi și pentru această adunare. Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Tău Nume Isus. Amin.